

قربانی جلوه نمودن؛ سرمایه یهودیان برای رسیدن به اهداف خود

یک دانشمند یهودی آمریکایی با اشاره به مظلوم‌نمایی و قربانی جلوه دادن یهودیان در وقایع افسانه‌ای هولوکاست معتقد است...

یک دانشمند یهودی آمریکایی با اشاره به مظلوم‌نمایی و قربانی جلوه دادن یهودیان در وقایع افسانه‌ای هولوکاست معتقد است، یهودیان امروزی حامی هولوکاست در آمریکا و سراسر جهان خصوصاً اسرائیل به‌خاطر قربانی بودنشان، وضعیتی خاص دارند. به گزارش فارس، مجله "بارنز ریویو" (TBR) در مقاله‌ای به نوشته "کولینز پایپر" به تحلیل نفوذ هولوکاست به زندگی مردم آمریکا پرداخته و در این زمینه به کتاب "پیتر نوویک"، دانشمند یهودی آمریکایی اشاره کرده و می‌نویسد: علی‌رغم تمامی مخالفت‌های عمومی غیریهودیان در مورد فجایع هولوکاست، نوویک گمان می‌کند که "دل‌سوزی برای هولوکاست برای اکثر آمریکایی‌ها یک ژست عرفی و مطمئناً با حسن‌نیت در برخورد با یهودیانی است که خواهان این ژست هستند؛ یک اظهار دل‌سوزی بی‌هزینه که آن‌ها به عنوان انسان‌هایی نجیب نسبت به کشتار یهودیان اروپا از خود بروز می‌دهند."

شاید یک نمونه عالی از این پدیده (همانطور که نوویک اشاره می‌دارد) شخصیت تلویزیونی، اپرا وینفري باشد که زمانی با جدیت گفته بود: "من با دیدن فیلم فهرست شیندلر به انسان بهتری تبدیل شدم." شاید خانم وینفري واقعاً چنین منظوری داشته باشد. شاید هم اینگونه نباشد، یعنی شاید واقعاً این منظور را نداشته باشد که بسیاری از یهودیان آمریکایی می‌ترسند که "این هولوکاست ممکن است در آمریکا رخ دهد." نوویک می‌گوید که در اوایل دهه 1970 "واشنگتن پست" در مصاحبه با شخصیت‌های برجسته یهودی این سوال را پرسیده بود که: "به نظر شما ممکن است [هولوکاست دیگری] در اینجا رخ دهد؟" پاسخ این بود: "اگر شما بطور کلی با تاریخ آشنا باشید نمی‌گویید ممکن است این مسئله رخ دهد بلکه می‌گویید احتمالاً این مسئله روی خواهد داد" یا "موضوع رخ دادن یا ندادن آن نیست بلکه زمان رخ دادن آن است."

موضوع "یهودستیزی" به مدت‌ها پیش از هیتلر بازمی‌گردد و در کاریکاتورها با عنوان "ملت برگزیده" نمایش داده می‌شد. در یکی از این کاریکاتورها یک دوره‌گرد یهودی که وسایل، موزیک، شعر، سیاست، علم، ادبیات، میهن‌پرستی و سفته - را با خود حمل می‌کند به بیسمارک، صدراعظم آلمان (با عصای سلطنتی) و هتل‌داران آمریکایی، هیلتون و کوربین که او را از هتل‌شان بیرون کرده‌اند دهن‌کجی می‌کند و به شکنجه‌گران غیریهودی خود می‌گوید: "من هجده قرن است که با این چیزها پیشرفت کرده‌ام؛ آقایان محترم ادامه بدهید، آزار و اذیت به تجارت من کمک می‌کند."

بنابراین احتمالاً یهودیان آمریکا در حال فعالیت برای جلوگیری از یک "هولوکاست دیگر" هستند. در عین حال بطرزی غیر قابل توضیح - به نظر می‌رسد که آن‌ها از فجایع گذشته لذت می‌برند.

از قرار معلوم یک سری تفکرات مشخص به این صورت وجود دارند که یهودیان امروزی در آمریکا و سراسر جهان خصوصاً اسرائیل بخاطر قربانی بودنشان، وضعیتی خاص دارند که این وضعیت در اظهار نظر دیوید سینگر از کمیته یهودیان آمریکا نیز مشهود است، او می‌گوید منکران هولوکاست به دنبال غارت سرمایه اخلاقی یهودیان و اسرائیل هستند. "در واقع قربانی بودن به یهودیان و اسرائیل وضعیت خاص یا به گفته سینگر "سرمایه‌ای اخلاقی" داده است.

به گفته نوویک یهودیان امروزه "به نظر می‌رسد که به هولوکاست افتخار می‌کنند،" و به فجایع آن می‌بالند. با این حال نوویک نتیجه می‌گیرد که "به نظر می‌رسد "امیل فن‌هایم" فیلسوف یهودی درست می‌گوید که فراموش کردن قربانیان هیتلر توسط یهودیان به منزله این است که "پیروزی پس از مرگ" هیتلر را به او اعطا کنند. "نوویک می‌افزاید "اما پیروزی پس از مرگ بزرگتر برای هیتلر این است که بطور ضمنی تعریف او از ما به عنوان موجوداتی پست را با تبدیل کردن هولوکاست به تجربه نمادین یهودیان، تأیید کنیم."

همانطور که در مقاله مجله ملت آمده است در دوره پس از جنگ این مسئله متفاوت بود و "یهودیان خود را به عنوان یک گروه از گروه‌های بسیار زیادی می‌دانستند که دچار خسارات فراوان و اندوه‌آوری شده‌اند" مثل هزاران خانواده آمریکایی که پسران خود را در نبردهای نظامی برای نجات یهودیان اروپا از دست دادند.

بنا بر مقاله مجله جمهوری جدید، نوویک تا اندازه‌ای معتقد است که "ما بیش از حد هولوکاست را یادآور می‌شویم ... و همانطور که مجله جمهوری جدید اظهار داشته یهودیان آمریکا به وفاداری به آیین دینی مرگ قسم خورده‌اند." و آنگاه همانطور که مجله ملت بیان می‌کند: "نوویک عقیده خود را اینگونه بیان می‌کند: وضعیت فعلی آگاهی از هولوکاست برای یهودیان خوب نیست. این وضعیت مسیری منفی برای یهودیان برای ابراز خود به عنوان یک ملت ایجاد کرده و مسیری مخرب برای برقراری رابطه میان یهودیان و دیگران فراهم ساخته است."

نوویک اشاره می‌دارد که برخی از رهبران جهان یهود نگاهی مثبت دارند و اینگونه تصور نمی‌کنند که مردم جهان به دنبال ایجاد "هولوکاستی دیگر" علیه یهودیان هستند. گرچه شخصی به زیبایی گفته بود که "روزنامه‌های یهودی امروزی تماماً در مورد تاریخچه کسانی که یهودیان از آن‌ها متنفرند و کسانی که به اعتقاد یهودیان، از یهودی‌ها متنفرند، است" همه یهودی‌ها صرفاً به دنبال این نیستند که یک لیست کامل از دشمنان حقیقی و کسانی که تصور می‌شود دشمن یهودیان هستند، داشته باشند.

به گفته نوویک هنگامی که نخست وزیر وقت اسرائیل، "اسحاق رابین" از یهودیان خواسته بود که بیشتر در مورد دوستان و دشمنانشان صحبت کنند و روزنتال، سردبیر یهودی نیویورک تایمز، علناً با این نگاه مثبت رابین مخالفت کرد، هنری سیگمن رئیس کنگره یهودیان آمریکا که خود را یک نجات‌یافته از هولوکاست می‌داند- در عمل اینگونه واکنش نشان داد که اظهارات رابین "کاملاً

آزادانه " است.

بنابراین امیدهایی برای کسانی که می‌خواهند یهودیان را به جریان اصلی جامعه برگردانند وجود دارد، کسانی که نمی‌خواهند ببینند یهودیان با تأکید بر تهدید فرضی که از جهان غیریهود، نسبت به یهودیان وجود دارد، به منزوی کردن خود ادامه می‌دهند.

با این حال نوویک اظهار می‌دارد که: "در سال‌های اخیر برای یهودیان آمریکا نه تنها مجاز بلکه در برخی محافل ستودنی شده است که وفاداری به یهود را برتر از وفاداری به آمریکا بدانند، "خاخام هاسکل لوکستین در این خصوص گفته است: "ما در درجه اول یهودی هستیم و بقیه موارد در درجه دوم قرار دارند."

در واقع در پایان اکثر آمریکایی‌ها عملاً جرم هولوکاست را بر عهده نمی‌گیرند و احساس شرمندگی نمی‌کنند. آن‌ها شب‌ها را بخاطر افسانه 6 میلیون یا 7 میلیون یا 11 میلیون (رقم جعلی سایمون ویزنتال) یا حتی 40 میلیون رقمی که زمانی ادعا می‌شد - بی‌قرار نخواهند بود. آن‌ها خود را با "اختلالات روحی" - تعبیر نویسنده یهودی، سیلویا تننهام - آشفته نمی‌کنند؛ کسانی به این اختلالات مبتلا هستند که "در افسانه‌های گوناگون هولوکاست غوطه‌ور هستند" و برنارد واسرستین، نویسنده یهودی این اختلالات را با طعنه، "عقد مرده‌گرایانه" می‌نامد.

بسیاری از نویسندگان یهودی همین‌گونه فکر می‌کنند. دکتر آلفرد لیلینتال یهودی، یکی از اولین منتقدان آمریکایی اسرائیل، گفته است که هولوکاست "یک آیین دینی و حکومت دینی" در میان کسانی است که تحت سلطه فکری اسرائیل هستند. لئون ویسلتیر، فرزند نجات‌یافتگانی از هولوکاست، که یک یهودی معترض است با صراحت می‌گوید که مرکزیت هولوکاست برای یهودیان آمریکا "عملاً بصورت یک آیین مرگ محسوب می‌شود."

ویسلتیر با شجاعت و تعجب می‌پرسد که چه تعداد از یهودیان آمریکا "در مورد شاعران قرون وسطی یهود، دارایی فرهنگی و فلاسفه یهودی چیزی می‌دانند؟"

افراد درست اندیش از هر نوعی که باشند با اظهارات اسحاق رابین در سال 1995 در رد تقاضای تحقیق در مورد جنایات جنگی طولانی مدت اسرائیل علیه زندانیان سیاسی مسلمان و مسیحی فلسطینی، موافق هستند. او اظهار داشته بود که: "قصد نداریم که اتفاقات گذشته را نه در مورد ما و نه در مورد فلسطینیان - بازخوانی کنیم."

حق با رابین است. اظهارات او می‌تواند در مورد هولوکاست هم بکار رود. یک بار دیگر به این جمله توجه کنید: "قصد نداریم که اتفاقات گذشته را نه در مورد ما و نه در مورد آن‌ها - بازخوانی کنیم."

این تمام آن چیزی است که می‌خواستیم از حامیان هولوکاست بشنویم، و می‌دانیم آن‌ها چه باید بگویند. پیام آن‌ها تا اندازه‌ای شایع است و در کتاب‌ها، روزنامه‌ها، تلویزیون و رادیو ارائه شده است که در واقع فرار از هولوکاست در آمریکا ممکن نیست.

در اثر کار محققان منصف همان کسانی که منکر هولوکاست خوانده می‌شوند و حقایق جدیدی را ارائه کرده و افسانه‌های گذشته را کنار زده‌اند - ما می‌توانیم با حذف هولوکاست از مباحث تاریخی وارد قرن 21 شده و از نو شروع کنیم. هولوکاست تمام شد. دیگر از هولوکاست سخن نگوئید.